

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20221/2022
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА и ББ, обојица из ..., против противника предлагача Градске општине Вождовац из Београда, чији је законски заступник Јавно правобранилаштво Општине Вождовац и крајњег корисника „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради накнаде, одлучујући о ревизији крајњег корисника, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 3005/20 од 08.06.2022. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији крајњег корисника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 3005/20 од 08.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија крајњег корисника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 3005/20 од 08.06.2022. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 201/19 од 02.10.2019. године, исправљеним решењем истог суда Р1 201/19 од 30.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог и одређена накнада за остале објекте, припатке, инфраструктурних прикључака припадака, трошкове пројектовања, надзора, такси, сагласности, расељавања постојећих на кат. парцели .../... и .../..., обе уписане у ЛН број ... КО ... и обавезан крајњи корисник да предлагачу АА на име накнаде исплати 780.236,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за исплату накнаде за остале објекте, припатке, инфраструктурних прикључака припадака, трошкове пројектовања, надзора, такси, сагласности, расељавања постојећих на кат. парцели .../... и .../..., обе уписане у ЛН број ... КО ..., у односу на ББ.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 3005/20 од 08.06.2022. године, одбијена је жалба крајњег корисника и првостепено решење потврђено у ставу првом изреке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, крајњи корисник је изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2).

Правноснажним решењем предлагачу АА утврђена је новчана накнада за остале објекте, припатке, инфраструктурних прикључака припадака, трошкове пројектовања, надзора, такси, сагласности, расељавања постојећих на кат. парцели .../... и .../..., обе уписане у ЛН број ... КО ..., по правноснажном решењу надлежног органа управе којим је експроприсана непокретност – стамбени објекат на наведеним парцелама у корист Републике Србије, а за потребе крајњег корисника и за који је предлагачу АА исплаћена накнада по постигнутом делимичном споразуму и обавезан је крајњи корисник да исплати предлагачу накнаду чија је висина утврђена из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када се досуђена накнада односи на припатке експроприсане непокретности који деле њену судбину као главне ствари и за који је предлагачу АА исплаћена накнада, утврђена вештачењем. Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке,

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 09.08.2019. године и вредност предмета спора је 780.236,00 динара, што је испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије прописаног напред наведеним чланом 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија није дозвољена.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић